

Udskriftsdato: 15. december 2025

AFG nr 10247 af 27/01/2015 (Gældende)

Bindende svar - Gruppelivsforsikring - forlig - bonusbeløb - medarbejdere - ikke skattepligtige

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 13-0178072

Bindende svar - Gruppelivsforsikring - forlig - bonusbeløb - medarbejdere - ikke skattepligtige

Ifølge et udkast til forlig mellem A og de faglige organisationer for medarbejderne i A, skal A anvende et samlet bonusbeløb 25.195.135 kr., der stammer fra medarbejdernes gruppelivsforsikring og tidligere er udbetalt til A, samt renterne heraf til betaling af fremtidige tillægspræmier og grundpræmier på gruppelivsforsikringen. – Da størstedelen af bonusbeløbene fra gruppelivsordningen ifølge de løbende indgåede forsikringsaftaler skal anvendes til forhøjelse af forsikringsdækningen for medarbejderne og da A allerede i 2005 har givet afkald til fordel for medarbejderne på den mindre del af det samlede bonusbeløb, der efter forsikringsaftalen tilkom A, bekræfter Skatterådet, at A kan anvende det samlede bonusbeløb på 25.195.15 kr. og renterne heraf til betaling af fremtidige tillægspræmier og grundpræmier, uden at tidligere, nuværende eller fremtidige medarbejdere i A bliver skattepligtige heraf.

Skatterådet bekræfter også, at differencen mellem det samlede forligsbeløb og det resterende bonusbeløb inkl. renter kan anvendes til betaling af parternes omkostninger til advokat- og sagkyndig bistand i forbindelse med forliget, uden at det giver grundlag for beskatning af tidligere, nuværende eller fremtidige medarbejdere i A.

SKM201581. SR - Skatterådsmøde 27. januar 2015

Spørgsmål

1. Kan A betale (1) fremtidige tillægspræmier i henhold til pkt. 5 i udkast til forlig, og (2) fremtidige grundpræmier i henhold til pkt. 7 i forliget, samlet op til bruttobeløbet på de i forliget angivne 25.195.135 kr. plus renter heraf uden at tidligere, nuværende eller fremtidige medarbejdere i A bliver skattepligtige heraf?
2. Kan differencen mellem forligsbeløbet på 20,5 mio. kr. og de i forliget angivne tilbageværende nettobonusbeløb på 19.608.312 kr., hvilken difference udgør 891.688 kr., anvendes af A til betaling af de i pkt. 4 i forliget angivne omkostninger, uden at dette giver grundlag for beskatning af tidligere, nuværende eller fremtidige medarbejdere i A?

Svar

1. Ja.
2. Ja.

Beskrivelse af de faktiske forhold

Der har mellem A og de berørte organisationer (i det følgende "Organisationerne") været en række forhandlinger om anvendelsen af bonusbeløb fra en gruppelivsforsikring, som A har tegnet for sine medarbejdere.

På grundlag af overenskomstforhandlingerne i 1977 aftalte A med en række fagforbund at etablere en gruppelivsaftale.

Gruppelivsaftale af d. 27. juni 1978. – A indgik en gruppelivsaftale med F1 som forsikrer. A er forsikringstager på gruppelivsaftalen.

Ifølge gruppelivsaftalens §§ 1 og 2 er der tale om en dødsfaldsdækning på 100.000 kr.(pristalsreguleret), der kommer til udbetaling til nærmest pårørende efter en overenskomstansat medarbejder i A, der måtte være afgået ved døden før 70 års alderen.

Aftalens § 3 om regulering af forsikringssummen. – "Den i § 2 anførte forsikringssum reguleres hver 1. januar, første gang den 1. januar 1979.

Forhøjelsen sker i samme forhold som forhøjelser af indekstrakters grundbeløb - jf. lov nr. 260 af 2. oktober 1956 om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing, idet 1978 sættes lig 100. – Dersom grundbeløbet skulle blive nedsat, fastholdes den før nedsættelsen opnåede dækning."

Efter aftalens § 4 reguleres præmiebetalingen en gang om året i november måned. – "(....)"Hvert år i november beregner F1 på grund af den aktuelle aldersfordeling blandt gruppemedlemmerne, hvad den månedlige gennemsnitspræmie pr. gruppemedlem for den regulerede ydelse i det kommende forsikringsår vil være." (...).

§ 5 i gruppelivsaftalen omhandler bonus:–"Bonus som måtte tilkomme ordningen anvendes til forhøjelse af gruppelivsdækningen udover den i § 3 nævnte pristalsregulering. Det sker, når bonus anvises til udbetaling, første gang medio 1980, med virkning fra 1. januar i anvisningsåret. –Det gældende bonusregulativ er vedhæftet aftalen."

Efter bonusregulativet for gruppelivsforsikringer er hver bonusperiode på 3 år. Bonus udbetales kontant til forsikringstageren med mindre andet er fastsat i gruppelivsforsikringsaftalen.

Endvidere fremgår det af aftalens § 7, at den af A betalte præmie på ordningen er skattepligtig for de omhandlede medarbejdere i A.

Gruppelivsaftale med virkning pr. 1. januar 1996. –Gruppelivsaftalen fra 1978 blev afløst af en ny gruppelivsaftale mellem A og F1.

Den væsentligste ændring var en forhøjelse af dødsfaldsdækningen fra de oprindelige 100.000 kr. (pristalsreguleret) til kr. 266.316 kr. (pristalsreguleret) jf. aftalens § 2.

Aftalens § 7 Forsikringsbetingelser:–"For gruppelivsordningen gælder vedhæftede almindelige forsikringsbetingelser for gruppeliv, for så vidt de ikke er fraveget ved denne aftale.

De forsikrede - medarbejderne - betragtes som ejere af de respektive forsikringer."

Aftalens § 9 Bonus. – "Bonus, som måtte tilkomme ordningen, udbetales til A i overensstemmelse med det til enhver tid gældende Bonusregulativ for gruppelivsforsikring."

Bonusregulativ for gruppelivsforsikringer (gældende fra 1. januar 1987), pkt. 2, 7. afsnit:–"Bonus udbetales kontant til forsikringstageren, med mindre andet er aftalt i gruppelivsforsikringsaftalen."

Gruppelivsaftale med virkning pr. 1. februar 2001. –Der blev indgået en ny gruppelivsaftale. – Dødsfaldsdækningen blev ifølge aftalens § 2 forhøjet til 297.468 kr. (pristalsreguleret efter § 4), og som noget nyt kom der dækning ved kritisk sygdom (jf. § 3). – Aftalens § 11 vedrørende bonus:–"Bonus beregnes efter F1's til enhver tid gældende bonusregulativ for gruppelivsforsikringer.

Bonus som måtte tilkomme forsikringen, indbetales på en præmiereguleringskonto i F1 og anvendes til at betale en del af den samlede præmie i den efterfølgende 3-årige periode. –Bonus som vedrører perioden 1. januar 1998 til 31. december 2000 indbetales ligeledes på præmiereguleringskontoen. –Det ved aftalens indgåelse gældende bonusregulativ for gruppelivsforsikring er vedhæftet denne aftale".

I foråret 2002 blev der indgået et tillæg til gruppelivsaftalen, der med virkning fra 1. januar 2002 udvidede aftalen til at gælde for en yderligere medarbejdergruppe.

Gruppelivsftale pr. 1. januar 2006 – Der blev indgået en ny gruppelivsftale, hvor dødsfaldsdækningen var fastsat til et grundbeløb på 400.000 kr. og grunddækningen ved kritisk sygdom var fastsat til 120.946 kr. – Bonusbestemmelsen i § 11 blev ikke ændret.

Gruppelivsftalen pr. 1. januar 2009 – Gruppelivsftalen i F1 blev opsagt, og der blev indgået en ny aftale med F2.

Overførte bonusbeløb til A

I tidens løb har F1 overført knap 26 mio. kr. i bonusbeløb til præmiereguleringskontoen. Det på præmiereguleringskontoen indestående bonusbeløb er blevet udbetalt til A som forsikringstager. – Bonusbeløbet hidrører fra oprindelig indbetalte præmier, som medarbejderne i A er blevet beskattet af.

Disse beløb er overført fra F1 til A:

2009	19.407.139,59 kr. – 44.039,32 kr. – 6.463.957,00 kr.
2010	
I alt	25.915.135,91 kr.

Anvendelse af bonusbeløb

A har anvendt en del af bonusbeløbene til forhøjelse- og tillægssdækninger til gunst for de ansatte som følger:

2007	Tillægssdækning udover ved død udover de 100.000 kr. – for perioden marts 2007 til ultimo 2008	– 745.030,00 kr.
2009 - 30.9.2012	Tillægssdækning udover ved død udover de 100.000 kr. – fra 2009 og frem	1.863.269,00 kr.
2009 - 30.9.2012	Tillægssdækning udover ved kritisk sygdom fra 2009 og frem	– 3.330.930,00 kr.
2010	Kollektiv ulykkesforsikring i Tryg fra 2010 og frem	920.259,25 kr.
	I alt	6.859.488,25 kr.

Som nævnt var der hos F1 gennem længere tid akkumuleret væsentlige bonusbeløb på forsikringsordningen.

Daværende chef for A HR Løn, M, indgik d. 28. december 2005 på vegne af A en aftale om forhøjelse af forsikringsdækninger og anvendelse af optjent bonus, ved aftalen blev det tillige fastslået, at alle bonusbeløb tilhørte medarbejderne i A.

I 2009 - da M ikke længere var ansat i A - opstod der en tvist mellem A og Organisationerne om anvendelsen af de akkumulerede bonusbeløb og om den præcise opgørelse heraf. Det var herunder først i november 2010, at Organisationerne gjorde A opmærksom på den i 2005 indgåede aftale og inddrog den i parternes drøftelser.

Uenigheden om anvendelsen af bonusbeløbene og den præcise opgørelse af det aktuelle bonusbeløb udsprang af parternes overenskomstmæssige forhold, nemlig overenskomsten indgået i 1977. Organisatio-

nerne anlagde derfor i 2011 en faglig voldgift om spørgsmålet i overensstemmelse med de arbejdsretlige regler herom.

Efter langvarige beregninger blandt andet om pristalsreguleringer - med involvering af X konsulentfirma - og forligsforhandlinger nåede parterne endelig i december 2012 til enighed om de beløbsmæssige forhold og om at forlige sagen.

Udkast til forlig

Der har mellem A og de berørte organisationer (i det følgende "Organisationerne") været en række forhandlinger om anvendelsen af de resterende indkomne bonusbeløb, og parterne har drøftet et forlig herom.

Forligsbeløbet er på 20,5 mio. kr. - Forligsmidlerne tillægges renter heraf fra den. 30. september 2012, indtil A har overført forligsmidlerne til en særlig oprettet bankkonto. Renterne af bankkontoen, der er aftalt med det pågældende pengeinstitut tillægges forligsmidlerne.

Det eksakte til A overførte bonusbeløb fremgår af bilag A til forliget, og udgør 25.915.135 kr. Heri er indeholdt tilskrevne renter fra den periode, da bonusbeløbet stod på en egentlig præmiereguleringskonto hos F1 - Herudover figurerer en forrentning pr. september 2012 på 552.664 kr. efter en særskilt renteberegning, der svarer til en sædvanlig forrentning af bonusbeløbet for perioden efter F1's overførsel af bonusbeløb i 2009 og 2010 til en konto i A.

Det fremgår af bilag A til forliget, at A i perioden har brugt i alt 6,8 kr. på tillægspræmier, dvs. præmier ud over grundpræmien for den oprindelige dødsfaldsdækning på 100.000 kr. (pristalsreguleret). Medarbejderne i A er blevet beskattet af disse præmiebetalinger i takt med A's indbetalinger.

De resterende bonusbeløb og forrentningen heraf udgør således:

Overførte bonusbeløb	25.915.135,91 kr.
Forrentning	552.664,93 kr.
Anvendte bonusbeløb	- 6.859.488, 25 kr.
Resterende bonusmidler pr. 30.9.2012	≃ 19.608.312,59 kr.

Parterne ønsker at anvende det samlede forligsbeløb som nærmere angivet i forligets pkt. 4, 5 og 7.

Forligets pkt. 4

"4. Af forligsmidlerne afholdes:

- a. Samtlige omkostninger til opmanden fhv. højesteretsdommer P, for hans medvirken i sagen.
- b. Samtlige advokatombkostninger, som Organisationerne har afholdt og vil komme til at afholde i forbindelse med gennemførelsen af sagen, indtil den er endelig afsluttet - det være sig for perioden før som efter voldgiftssagens anlæggelse.
- c. Samtlige advokatombkostninger, som A har afholdt og vil komme til at afholde i forbindelse med gennemførelsen af sagen, indtil den er endelig afsluttet - det være sig for perioden før som efter voldgiftssagens anlæggelse. Det beløb, som A derved bliver godtgjort, kan dog aldrig overstige det beløb, Organisationerne bliver godtgjort i medfør af pkt. b.

d. De fremtidige udgifter til den aktuar- og anden forsikringssagkyndig bistand, som Organisationerne måtte vælge at rekvirere i forbindelse med undersøgelser af alternative muligheder for anvendelse af Forligsmidlerne."

–Forligets pkt. 5–"5. Af Forligsmidlerne afholdes dernæst som hidtil udgifterne til præmier på alle p.t. etablerede tillægssikringer til Gruppelivsordningen, nemlig 1) dødsfaldsdækning ud over grunddækningen på 100.000 kr. pr. 1. maj 1978 med tillæg af pristalsregulering gennem perioden, 2) forsikring ved kritisk sygdom og 3) kollektiv ulykkesforsikring."

Forligets pkt. 7–"7. Når forligsmidlerne, inkl. tilskrevne renter, er opbrugt gennem betaling til de formål, der fremgår af pkt. 4-6, er A forpligtet til som hidtil at fortsætte betaling af præmie for Gruppelivsordningens dødsfaldsdækning på 100.000 kr. pr. 1. maj 1978 med tillæg af senere pristalsreguleringer heraf, indtil parterne som led i overenskomstforhandlingerne måtte opnå enighed om andet. Det følger heraf, at al anden dækning under Gruppelivsordningen bortfalder, med mindre parterne måtte opnå enighed om andet."

Spørgers opfattelse og begrundelse

Med det bindende svar ønsker parterne sikkerhed for, at A kan betale fremtidige tillægspremier i henhold til pkt. 5 i forliget og grundpræmier i henhold til pkt. 7 i forliget op til bruttobeløbet på de i forliget angivne 25.915.135 kr. plus renter heraf, uden at tidligere, nuværende eller fremtidige medarbejdere i A bliver skattepligtige heraf.

Tilsvarende ønsker parterne en bekræftelse på, at difference mellem forligsbeløbet på 20,5 mio. kr. og de i forliget angivne tilbageværende nettobonusbeløb på 19.608.312 kr., hvilken difference udgør 891.688 kr., kan anvendes af A til betaling af de i pkt. 4 i forliget angivne omkostninger, uden af dette giver grundlag for beskatning af tidligere, nuværende eller fremtidige medarbejdere i A.

For så vidt angår spørgsmål 1 henviser vi til, at hele bruttobonusbeløbet på 25.915.135 kr. stammer fra præmiebetalinger som medarbejderne i A allerede har betalt skat af.

Vedrørende bonus ifølge forsikringsaftalen for perioden 1. januar 1996 - 31. januar 2001, der efter aftalen tilkom A, må medarbejderne allerede ved indgåelse af den ny forsikringsaftale, der trådte i kraft d. 1. februar 2001 anses for at have erhvervet ret hertil, og de vil utvivlsomt senest have erhvervet retten til dette bonusbeløb i 2005, jf. den eksplicitte aftale herom indgået d. 28. december 2005 mellem A og organisationerne.

Efterfølgende opstod der i 2010 en drøftelse mellem A og organisationerne om anvendelsen af bonusbeløbene. Under disse drøftelser henledte organisationerne opmærksomheden på den indgåede aftale fra 2005, og det var netop som følge af den indgåede aftale, at sagen herefter blev forligt i 2012. — Højesteretsdom UfR 2001.1226 H (SKM2001. 416. HR) angår en lignende problemstilling i relation til, hvornår der erhverves endelig ret til et beløb i en situation, hvor der er opstået en tvist mellem parterne. Det fremgår af dommens præmisser, at Højesteret anser det for afgørende, om der er en tvist allerede på det tidspunkt, hvor en part erhverver ret til et beløb, eller om tvisten først opstår efterfølgende. Hvis der er tale om en efterfølgende tvist i forhold til retserhvervelsestidspunktet (som i denne sag), er retserhvervelsen ikke udskudt. Kun hvis der er tale om en oprindelig tvist - hvilket vil sige en tvist der også var til stede mellem parterne på det sædvanlige retserhvervelsestidspunkt (hvis man ser bort fra tvisten) - kan en tvist udgøre en sådan "reel tvistighed" at der sker en suspensiv udskydelse af retserhvervelsestidspunktet. I sidstnævnte situation medfører tvisten med andre ord, at der aldrig når at opstå en retserhvervelse, før på det tidspunkt hvor tvisten er bilagt.

For så vidt angår forholdet om overførslen af bonussen fra præmiereguleringskontoen hos F1 til A, og om den fremtidige anvendelse heraf efter skiftet af forsikringsselskab d. 1. januar 2009 til F2 henvises til afgørelsen i SKM2014. 361. SR, hvor Skatterådet bl.a. fandt, at det ikke udløste beskatning af bonussen hos medlemmerne i en forsikringsordning, hvis bonussen blev overført til en ny forsikringsordning for medlemmerne, og blev anvendt til nedbringelse af kommende års præmieopkrævning hos medlemmerne, idet den situationen, der er taget stilling til i afgørelsen anses for sammenlignelig med forholdene i nærværende sag.

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1—Det ønskes bekræftet, at A kan betale (1) fremtidige tillægspræmier i henhold til pkt. 5 i udkast til forlig, og (2) fremtidige grundpræmier i henhold til pkt. 7 i forliget, samlet op til bruttobeløbet på de i forliget angivne 25.195.135 kr. plus renter heraf uden at tidligere, nuværende eller fremtidige medarbejdere i A bliver skattepligtige heraf.

Lovgrundlag

– Statsskattelovens § 4

§ 4 Som skattepligtig indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte undtagelser og begrænsninger den skattepligtiges samlede årsindtægter, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke, bestående i penge eller formuegoder af pengeværdi, således f eks:

a) af agerbrug, skovbrug, industri, handel, håndværk, fabriksdrift, søfart, fiskeri, eller hvilken som helst anden næring eller virksomhed, så og alt, hvad der er oppebåret for eller at anse som vederlag for videnskabelig, kunstnerisk eller litterær virksomhed eller for arbejde, tjeneste eller bistandsydelse af hvilken som helst art;

b) af bortforpagtning, bortfæstning eller udleje af rørligt og urørligt gods, såvel som af vederlagsfri benyttelse af andres rørlige eller urørlige gods. Lejeværdien af bolig i den skattepligtiges egen ejendom beregnes som indtægt for ham, hvad enten han har gjort brug af sin beboelsesret eller ej; værdien ansættes til det beløb som ved udleje kunne opnås i leje af vedkommende ejendom eller lejlighed, dog af den, når særlige forhold måtte gøre denne målestok mindre egnet, kan ansættes skønsmæssigt;

c) af et embede eller en bestilling, såsom fast lønning, sportler, embedsbolig, naturalydelse, emolument, kontorholdsgodtgørelse (med hensyn til kontorudgifter jf. § 6 b), samt pension, ventepenge, gaver (jf. dog herved bestemmelsen i § 5 b), understøttelser, klosterhævning, livrente, overlevelserente, aftægt og deslige; — (.....)

– Pensionsbeskatningslovens § 53 A

§ 53 A. Reglerne i stk. 2-5 gælder for

- 1) livsforsikring, der ikke omfattes af kapitel 1,
- 2) livsforsikring, der opfylder betingelserne i kapitel 1, men hvor forsikringens ejer ved ordningens oprettelse har givet afkald på beskatning efter reglerne i afsnit I,
- 3) (...),
- 4) (...),
- 5) syge- og ulykkesforsikring, der ejes af den forsikrede, — (.....)

Stk. 2. Præmier eller bidrag til pensionsordninger m.v. som nævnt i stk. 1 kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Præmier og bidrag m.v. til sikkerhedsstillelse omfattet af stk. 1, nr. 6, er fradragsberettigede for arbejdsgiveren i det indkomstår, hvor sikkerhedsstillelsen er etableret, og efterfølgende år. Ved opgørelsen af en arbejdstagers skattepligtige indkomst medregnes præmier eller bidrag, der er indbetalt af arbejdsgiveren eller en tidligere arbejdsgiver. (....).

Stk. 3. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes afkastet af pensionsordninger som nævnt i stk. 1. Indkomstskattepligten påhviler ejeren, den pensionsberettigede eller den eller dem, der efter ejerens eller den første pensionsberettigedes død er berettiget til udbetalinger af eller fra ordningen. (...).

Stk. 4. Syge- og ulykkesforsikringer som nævnt i stk. 1, nr. 5, og garantiforsikringer eller lignende omfattet af stk. 1, nr. 6, er undtaget fra beskatningen efter stk. 3. Det samme gælder livsforsikringer, der alene kan komme til udbetaling i tilfælde af den forsikredes død, invaliditet eller livstruende sygdom inden forsikringens aftalte udløbstidspunkt, såfremt det aftalte udløbstidspunkt ikke ligger senere end første policedag efter den forsikredes fyldte 80. år.

Stk. 5. Udbetalinger fra pensionsordninger m.v. som nævnt i stk. 1 til den personkreds, der er nævnt i § 55, 1. pkt., og som svarer til indbetalinger på ordningen, som der ved opgørelsen af ejerens skattepligtige indkomst har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, medregnes til den skattepligtige indkomst. Dog medregnes udbetalinger fra ordninger svarende til danske kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed med 75 pct., når udbetalingen efter betingelserne i ordningen sker samlet, efter at ejeren har nået pensionsudbetalingsalderen, ved ejerens invaliditet, ved indtrådt livstruende sygdom hos ejeren eller ved ejerens død. Ved beskatning efter 1. pkt. finder § 20, stk. 6, tilsvarende anvendelse. (...).

Stk. 6. Uanset stk. 1, nr. 2 og 4, kan der ikke ved oprettelsen af en pensionsordning gives afkald på beskatning efter reglerne i afsnit I, hvis pensionsordningen modtager statsstøtte.

– Pensionsbeskatningslovens § 56

§ 56. Beløb, der ydes ved, at forsikringspræmier m.v. betales af en anden end ejeren af forsikringen m.v., skal medregnes ved opgørelsen af ejerens skattepligtige indkomst. Dette gælder dog ikke ydelser, der er omfattet af lov om afgift af dødsboer og gaver, de indbetalinger fra en arbejdsgiver m.v., der er nævnt i § 19, de indbetalinger en fraskilt eller frasepareret ægtefælle foretager efter § 30, stk. 3, nr. 2, eller indbetalinger fra fonde som nævnt i § 52 eller i lov om beskatningen af renteforsikringer m.v. § 21, til en pensionsordning med løbende udbetalinger.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 omfatter også ydelser i form af overdragelse af ejendomsretten til livsforsikring m.v. samt udbetaling af forsikringssum m.v. til en anden end ejeren eller den, der efter ejerens død i henhold til bestemmelserne i policen m.v. er berettiget til de pågældende udbetalinger.

Stk. 3. (.....).

Stk. 4. (.....).

Stk. 5. Har en arbejdsgiver og en arbejdstager aftalt, at en aldersforsikring, aldersopsparing eller gruppelevsforsikring, der ikke er fradragsberettiget, indgår som en ikke adskilt del af en pensionsordning, der er omfattet af § 19, anvendes reglerne i stk. 1, 1. pkt., på indbetalingerne til disse ordninger. I øvrigt behandles aldersforsikringen efter reglerne i § 10 A, aldersopsparingen efter reglerne i § 12 A og gruppelevsforsikringen efter reglerne i § 53 A.

Stk. 6. (.....).

Praksis

- SKM2001. 416. HR Statsautoriseret revisors honorar skulle beskattes i det år, honorarkravet var afregningsmodent. Det forhold, at fakturering først skete senere, medførte ikke en udskydelse af beskatningen. Skatteministeriet anerkendte, at et af honorarkravene var bestridt allerede i det år, hvor det var afregningsmodent. Det var derfor berettiget at skatteyder undlod at føre det til indtægt. Højesteret stadfæstede landsrettens dom med den af Skatteministeriet anerkendte ændring. –
- SKM2011. 536. SR Skatterådet tog i sagen stilling til den skattemæssige behandling af en udbetaling af penge fra en bonuskonto til medarbejdere ved ophøret af en gruppelivsforsikring. Beløbet fra bonuskontoen ville blive forøget med et beløb, der tidligere var blevet udbetalt til selskabet fra bonuskontoen. – Det samlede beløb ønskedes fordelt mellem medarbejderne ud fra i hvor lang tid de havde været ansatte i selskabet. – Skatterådet fandt, at en udbetaling på baggrund af gruppelivsforsikringen ville være skattefri og der skulle ske en ligelig fordeling af beløbet på bonuskontoen uafhængigt af ansættelsestid, da det ikke fremgik af gruppelivsforsikringen, at der kunne ske en fordeling med baggrund i ansættelsestid. Det vil medføre skattepligt af den del af modtagne beløb, der blev fordelt med baggrund i den enkelte medarbejders ansættelsestid og som oversteg en ligelig fordeling. –
- SKM2014. 361. SR Skatterådet bekræftede, at en arbejdsgiversammenslutning ikke beskattedes af en bonus fra en tidligere forsikringsordning i C, der blev modtaget på vegne af medlemmerne, når bonussen skulle overføres til en ny forsikringsordning i B. Skatterådet bekræftede videre, at der ikke udløstes beskatning af bonussen hos medlemmerne, hvis bonussen blev overført til den nye forsikringsordning hos B. –
- Den juridiske vejledning, afsnit C. A. 1.2.1 – "Hovedregel - retserhvervsprincippet

Retserhvervsprincippet

Retserhvervsprincippet indebærer, at beskatning som udgangspunkt sker på det tidspunkt, hvor en skattepligtig person får et formuegode. Det følger af, at ikke kun penge, men også "formuegoder af pengeværdi" er skattepligtige. Se SL § 4.

Allerede på det tidspunkt, hvor en person har et krav på fx en betaling, har vedkommende et formuegode i form af et retskrav på betaling. Efter retserhvervsprincippet sker beskatningen på det tidspunkt, hvor der er et sådant retskrav - uanset om personen faktisk får betalingen.

Er der en retstvist om retten til en indkomst, der ikke allerede er overdraget, vil indkomsten normalt først være endelig erhvervet, når rettens eksistens er fastslået ved dom eller forlig. Se blandt andet LRSM 1971.14, LRSM 1972.108, LRSM 1975.128, TfS 1997.11 LSR og TfS 2000.953 HRD.

I praksis kan det i mange situationer diskuteres, hvornår der endeligt er erhvervet ret til et formuegode. Retserhvervsprincippet giver dermed ikke altid et klart svar på, hvornår beskatningstidspunktet er. Desuden er retserhvervsprincippet på forskellig måde modificeret blandt andet af kildeskattelovens regler om udbetaling og indeholdelse af skat ved A-indkomst.

Se også

Se også afsnit C. C. 2.5.3 om periodisering indenfor erhvervsbeskatning."

- Den juridiske vejledning, afsnit C. A. 10.4.3.10 – "Gruppelivsforsikring, der betales af arbejdsgiveren – Når arbejdsgiveren indbetaler præmie direkte til en gruppelivsforsikring, der dækker de ansatte i fritiden, og det sker efter en individuel eller kollektiv aftale, er der tale om, at løn er konverteret til forsikringspræmie, som derfor er skattepligtig for de ansatte og arbejdsgiveren skal indeholde A-skat og AM-bidrag. Se dog nedenfor om gruppelivsforsikring, der indgår som en ikke adskilt del af en ordning omfattet af PBL § 19. Skattepligten følger af PBL § 53 A, stk. 2, 3. pkt. – Når arbejdsgiveren modtager bonus fra forsikringselskabet – Når et overskud udbetales som bonus til arbejdsgiveren,

og det kan bruges til en forhøjet dækning af de ansatte i tiden fremover eller bruges til at nedsætte den fremtidige præmie, er der ikke tale om tilbagebetaling af præmie. Derfor kan de ansatte ikke få genoptaget deres skatteansættelse og få nedsat beskatten af præmien med den udbetalte bonus. — En række HK-ansatte havde anmodet om genoptagelse, fordi de var blevet beskattet af HK's præmie til en gruppelivsforsikring i forsikringsselskabet Alka. I 2004 fik HK udbetalt bonus fra Alka. Efter de ansattes opfattelse havde præmien til gruppelivsforsikringen i årene 2001-2003 derfor været for høj, hvorfor de ønskede at blive nedsat med et beløb svarende til en forholdsmeæssig del af den udbetalte bonus. Den oprettede forsikring i Alka havde, set over en 3-årig periode (2001-2003), givet overskud. Dette overskud kunne udbetales kontant til arbejdsgiveren/forsikringstageren HK. Overskuddet kunne også bruges til en forhøjet dækning af de HK-ansatte i tiden fremover, eller beløbet kunne bruges til nedsættelse af den fremtidige præmie. I ingen tilfælde er der tale om tilbagebetaling af præmie. Der kunne derfor ikke gives de ansatte medhold i deres anmodning om genoptagelse. Se SKM2005, 383 TSS. — (...) — Ejerskabets betydning for den skattemæssige behandling (...) — Hvis der gennem en pensionskasse er etableret en gruppelivsforsikring, og pensionskassen efter policen har krav på eventuel bonus, skal de forsikrede (som ejere), indtægtsføre bonus, når pensionskassen vælger at anvende bonussen til forhøjelse af forsikringsydelse. Se **PBL § 56**, stk. 1, jf. stk. 3."

Begrundelse — Indbetalinger til en gruppelivsforsikring omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1, nr. 1-2, er ikke fradrags- eller bortseelsesberettiget for medarbejderne, jf. pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 2, 1 pkt.

Når arbejdsgiveren indbetaler præmien til en gruppelivsordning for medarbejderne, er medarbejderne derfor skattepligtige af den del af præmiebetaling, som arbejdsgiver foretager til gruppelivsordningen for den enkelte, jf. PBL § 53 A, stk. 2, 3. pkt., samt § 56, stk. 1.

Når gruppelivsforsikringen er en ren risikoforsikring, der ejes af medarbejderne, skal medarbejderne ikke beskattes af forsikringens afkast, herunder af den tildelte bonus, der efter forsikringsaftalen tilkommer dem, jf. pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 3 og 4.

Det gælder derfor også bonus, der ifølge aftalen om gruppelivsforsikringen ikke kan udbetales, men som anvendes enten til at forhøje forsikringsdækningen dvs. til betaling af præmieforhøjelsen herfor eller til nedsættelse af de fremtidige præmier helt eller delvist. — Medarbejderne har ifølge aftalerne om gruppelivsforsikringen haft ret til bonus af ordningen i perioderne 1978 - 31. december 1995, 1. februar 2001 - 31. december 2005, og 1. januar 2006 og frem. Bonussen skal efter aftalerne anvendes til forhøjelse af forsikringsdækningen, henholdsvis til nedsættelse af de fremtidige præmier for forsikringen. Bonusbeløb for disse perioder er skattefri for medarbejderne.

Efter den forsikringsaftale, som var gældende for perioden 1. januar 1996-31. januar 2001, tilkom udbetalingen af bonus ikke ejerne dvs. medarbejderne, men tilkom A, som forsikringstager.

Når forsikringstageren A efter forsikringsaftalen har ret til gruppelivsforsikringens bonus, men vælger at anvende denne bonus, til forhøjelse af forsikringsydelse for medarbejderne, dvs. til betaling af en højere præmie, eller til betaling af de fremtidige præmier, vil de forsikrede medarbejdere (som ejere), skulle indtægtsføre den del af bonussen, der tilkommer A, men som anvendes til at dække disse præmiebeløb, jf. § 53 A, stk. 2, 3. pkt., samt § 56, stk. 1, og Den juridiske vejledning 2014-2, afsnit C. A. 10.4.3.10.

På grundlag af de modtagne oplysninger har spørgerne A imidlertid givet afkald på bonussen for perioden d. 1. januar 1996 - 31. januar 2001 til fordel for medarbejderne, inden den er anvendt til tillægssforsikringer mv. — Efter de modtagne oplysninger ligger det ikke ubetinget klart, om A allerede ved ændringen af gruppelivsforsikringsaftalen gældende fra d. 1. februar 2001 havde til hensigt at give afkald til fordel

for medarbejderne på bonusbeløb for perioden 1. januar 1998 - 31. december 2000. — Spørgeren har imidlertid dokumenteret og bekræftet, at der utvivlsomt er givet afkald på alle bonusbeløb til fordel for medarbejderne ved aftalen den 28. december 2005 mellem A og organisationerne

Den enkelte medarbejder er skattepligtig af en forholdsmæssig andel af det samlede bonusbeløb, A gav afkald på til fordel for medarbejderne, jf. statsskattelovens § 4.

SKAT er enig i, at medarbejdernes skattepligt af bonusbeløb er indtrådt senest d. 28. december 2005, idet den omstændighed, at den efterfølgende tvist der opstod i 2010 mellem A og organisationerne om opgørelsen af anvendte og tilbageværende bonusbeløb, samt den fremtidig anvendelse af disse, ikke udskyder tidspunktet for beskattningen af de bonusbeløb, som der blev givet afkald på, jf. SKM 2001.416. HR (UfR 2001.1226. H) og Den juridiske vejledning 2014-2, afsnit C. A. 1.2.1.

Når disse bonusbeløb efterfølgende anvendes til betaling af præmier til tillægfsforsikringer for medarbejderne, er medarbejderne ikke skattepligtige af de indbetalte præmier på indbetalingstidspunktet, fordi indbetalingen ikke sker ved betaling fra arbejdsgiveren med dennes midler, men betales med midler, der tilhører medarbejderne, jf. pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk.2, 3. pkt. og § 56, stk. 1 modsætningsvist.

Det er derfor SKATs opfattelse, at A samlet set kan betale (1) fremtidige tillægspræmier i henhold til pkt. 5 i udkast til forlig, og (2) fremtidige grundpræmier i henhold til pkt. 7 i forliget, op til det i forliget angivne samlede bonusbeløb på 25.195.135 kr. plus renter heraf, uden at tidligere, nuværende eller fremtidige medarbejdere i A bliver skattepligtige heraf.

Indstilling—SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med " Ja ".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at differencen mellem forligsbeløbet på 20,5 mio. kr. og de i forliget angivne tilbageværende nettobonusbeløb på 19.608.312 kr., hvilken difference udgør 891.688 kr., kan anvendes af A til betaling af de i pkt. 4 i forliget angivne omkostninger, uden at dette giver grundlag for beskattning af tidligere, nuværende eller fremtidige medarbejdere i A?

Lovgrundlag

— Statsskattelovens § 4

Se under spørgsmål 1

— Statsskattelovens § 5

§ 5 Til indkomsten henregnes ikke:

a) formueforøgelse, der fremkommer ved, at de formuegenstande, en skattepligtig ejer, stiger i værdi - medens der på den anden side ikke gives fradrag i indkomsten for deres synken i værdi -, eller indtægter, som hidrører fra salg af den skattepligtiges ejendele (herunder indbefattet værdipapirer) for så vidt disse salg ikke henhører til vedkommendes næringsvej, for eksempel handelsvirksomhed med faste ejendomme, eller er foretaget i spekulationsøjemed, i hvilke tilfælde den derved indvundne handelsfortjeneste henregnes til indkomsten, ligesom også eventuelt tab kan fradrages i denne. Ved salg af fast ejendom samt aktier og lignende offentlige værdipapirer, der er indkøbt efter 1. januar 1922, anses spekulationshensigt at have foreligget, når salget sker inden 2 år efter erhvervelsen, medmindre det modsatte godtgøres at være tilfældet;

b)gaver, der falder ind under afsnit II i lov om afgift af dødsboer og gaver, samt formueforøgelse, som hidrører fra arv og forskud på falden arv eller fra indgåelse af ægteskab, udbetaling af livsforsikringer, brandforsikringer og deslige;

c)de indtægter, der hidrører fra kapitalforbrug eller optagelse af lån;

d)(Ophævet).

e)- - -

Den under a og b omhandlede formueforøgelse, ligesom også den formueformindskelse, der fremkommer ved formuegenstandes synken i værdi, kommer derfor kun i betragtning, for så vidt som formuens udbytte derved er blevet forøget eller formindsket, og da kun med beløbet af den således fremkomne udbytteforøgelse eller udbytteformindskelse.

Praksis

– Den juridiske vejledning 2014-1, afsnit C. A. 3.7 Erstatninger–

"Der er ikke specifikke skatteretlige regler, der generelt regulerer beskatning af erstatninger eller kompensationer. Udgangspunktet for, hvordan erstatninger er beskattet, følger derfor af de grundlæggende principper i statsskatteloven. Se SL §§ 4-6. Se afsnit C. A. 1 om principperne for personers indkomstopgørelse. For at afgøre beskatningen af en erstatning, skal man skelne mellem, om erstatningen er

a) en løbende ydelse eller– b) et engangsbeløb.

Hvis den, der udbetaler erstatningen, ikke er forpligtet til det, er ydelsen skattemæssigt set en gave og ikke en egentlig erstatning. Se afsnit C. A. 6 om beskatning af gaver.

Ad a) Erstatning er en løbende ydelse

Hvis erstatningen bliver udbetalt som en løbende ydelse, er det et løbende afkast, der har karakter af indkomsterhvervelse, hvilket er skattepligtigt efter **SL § 4**.

Ad b) Erstatning er et engangsbeløb

Hvis erstatningen er et engangsbeløb, skal erstatningen beskattes på samme måde, som det, den træder i stedet for.

Hvis erstatningen er en kompensation for en del af indkomstgrundlaget, er den skattefri. Se **SL § 5**.

Hvis erstatningen derimod er en kompensation for et tab i det løbende afkast/indkomsterhvervelse, er den skattepligtig. Se **SL § 4**.

Erstatning for tab af erhvervsevne ydet som engangsbeløb er skattefri, fordi den træder i stedet for en del af indkomstgrundlaget. Tilsvarende gælder for erstatninger udbetalt som engangsbeløb, der kompenserer for retsstridige krænkelse af mere immateriel karakter, som fx svie og smerte, varigt mén og tort. Se **SL § 5** og TfS2000, 326. Honorar til personer, der frivilligt udsætter sig for svie og smerte, som fx forsøgspersoner eller professionelle bokkere, er derimod skattepligtige. En sådan betaling har ikke karakter af en erstatning for en retsstridig krænkelse. "

Begrundelse–Det samlede forligsbeløb udgør 20,5 mio. kr. og de i forliget af parterne opgjorte, tilbageværende nettobonusbeløb inkl. renter udgør kun 19.608.312 kr. A har derved betalt en yderligere kompensation svarende til differencen på 891.688 kr. af egne beskattede midler. – Efter forligets pkt. 4 skal denne difference anvendes til betaling af såvel As som Organisationernes sagsomkostninger i

forbindelse med indgåelse af forliget. $\neg$ Det betyder, at det faktiske forligsbeløb, som A reelt kommer til at betale til Organisationerne, udgør 20,5 mio. kr. fratrukket de omkostninger, A kan få godtgjort efter forligets punkt 4. $\neg$ A betaler derved sin del af sagsomkostningerne med egne midler. $\neg\neg$ Det indgår derfor som en del af forliget, at medarbejderne ikke har ret til at modtage den del af differencebeløbet på 891.688 kr., som anvendes til betaling af As del af sagsomkostningerne. Medarbejderne er som følge heraf ikke skattepligtige af den del af differencebeløbet, der anvendes til dette formål.

Erstatning eller kompensation, der udbetales som engangsbeløb, behandles efter praksis, som det de træder i stedet for, jf. Den juridiske vejledning 2014-2, afsnit C. A. 3.7.

Da det også fremgår af forligets punkt 4, at en del af differencebeløbet går til dækning af de sagsomkostninger, som medarbejdernes faglige organisationer har afholdt, er der tale om en kompensation fra A til de faglige organisationer for udgifter afholdt for at sikre medlemmernes rettigheder. Det er således ikke de enkelte medarbejdere, men deres organisationer, der har ret til den økonomiske kompensation. Den del af differencebeløbet, der anvendes til dækning af organisationernes sagsomkostninger, vil derfor efter SKATs opfattelse heller ikke være skattepligtig for de enkelte medarbejder jf. statsskattelovens §§ 4- 5.

Den del af differencebeløbet på 891.688 kr., der anvendes til dækning af sagsomkostninger mv. som anført i forligets punkt 4, er som følge heraf ikke skattepligtige for medarbejderne. $\neg$ *Indstilling*

SKAT indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder SKATs indstilling og begrundelse.